

En Descobert

La Veu de la Majoria

ÉPOCA V - EDICIÓ ELECTRÒNIC@ NÚM. 1 - GENER 2002

Editat per Secció Sindical

Comfia-CCOO caixaterrassa

SUMARI

- * Editorial
- * Col·laboracions
- * Entreteniments
- * Notícies
- * Humor
- * Programació TV
- *

Podeu fer arribar les vostres col·laboracions i suggeriments preferentment per correu electrònic a [Comfia-CCOO](#) o per valissa al 722-Secció Sindical Comfia-CCOO

CARN DE MILIÓ

FA MOLTS dies que se sent parlar de milers i de milions. Els milions són els beneficis. Els milers són els acomiadats. Segons sembla, res es tan rendible com prescindir de la gent.

L'home dels molt milions va pujar a l'estrada, a la ciutat alemanya de Stuttgart, per anunciar que el grup Daimler-Chrysler procediria a acomiadar 35.000 treballadors arreu del món. A un cert nivell, aquestes xifres només són xifres. Ningú pensa en 35.000 famílies, en 35.000 hipoteques, en 35.000 rebuts de l'escola. Ningú pensa en els idiomes en què els nens pregunten: "¿Què fas a casa a aquestes hores, pare? ¿Per què no vas a treballar?". Ningú pensa en les neveres d'aquesta gent, en les vacances esgarriades, en l'agonia de les pàgines laborals dels diaris.

I és que l'home dels molts milions, un tal **Jürgen Schrempp**, va pujar a l'estrada per dir que l'objectiu de la seva empresa era duplicar els beneficis en el termini de dos anys. I que això només es podia fer deixant de pagar a aquests 35.000 treballadors. Entre el benefici i l'acomiadament massiu, el capitalisme no tremola mai. Els beneficis s'han posat pels núvols últimament. Per això hi ha motius raonables per retallar les despeses de personal, i mentre els Mercedes es van venent a costa de llocs de treball, senyal que l'economia va bé. I mentre els productes de Nike s'elaboren en condicions infrahumanes a Indonèsia, senyal que la civilització de l'oci va de "conya". I quan veiem els treballadors de Daewoo enfrontant-se als policies coreans perquè els seus patrons han fugit amb el que quedava després de la fallida de la seva empresa, és senyal de la vitalitat social i de l'anomenada fluïdesa del mercat.

Des que algú ens va dir que un empresari empresonat era en realitat l'empresari model de Catalunya, vam començar a dubtar. Afortunadament, també hi ha empresaris sensats, seriosos i responsables. Però l'exaltació pornogràfica dels diners topa amb la ignorància voluntària del destí de tanta gent. L'home dels molts milions no s'arronsa. **"Pensar en la gent no fa de bon executiu"**.

Si les nòmines baixen els beneficis pugen	Entre la pàtria i els negocis	L'acomiadament com una de les belles arts
Hi va haver un temps en què l'acomiadament era una acció excepcional. Depenia de la conjuntura, de les catàstrofes o de l'escassetat. Avui en dia l'acomiadament s'ha convertit en una eina de capitalització.	Els dos grans accionistes de Daimler-Chrysler són el Deutsche Bank i l'Estat kuwaitià. A Kuwait és festa: els van treure de sobre l'Iraq i ara ells s'espolsaran 35.000 obrers.	Teorema: com més elevada és la xifra de negocis, més es perdona la incompetència dels directius. La mà humana val avui tant com la rosca i la clau anglesa.

ESTADISTICA LABORAL DEL PERSONAL QUE TRABAJA Y PRODUCE EN ESPAÑA

Habitantes	38.000.000
Parados	-3.000.000
Quedan para producir	35.000.000
Jubilados y amas de casa	-12.000.000
Quedan para producir	23.000.000
Menores de 14 años	-8.000.000
Quedan para producir	15.000.000
Enfermos e impedidos	-587.000
Quedan para producir	14.413.000
Ejercito, Policia y Guardia Civil	-3.700.000
Quedan para producir	10.713.000
Obispos, curas, frailes y monjes	-1.700.000
Quedan para producir	9.013.000
Funcionarios del Estado	-6.300.000
Quedan para producir	2.713.000
Macarras, putas, artistas y jefes	-1.700.000
Quedan para producir	1.013.000
Gente de la farandula, toreros e intermediarios	-913.000
Quedan para producir	100.000
Presos	-99.988
Quedan para producir	12
Participantes del Gran Hermano	-10
Quedan para producir	2

.... que somos TU y yo. Así que PREPARATE, porque a mi ya me duelen los cojones de trabajar para tantos.

Despues de leer esto, posiblemente no tengas mas suerte (bueno seguro), pero te darás cuenta que somos solidarios con la raza humana.

LA REREGUARDA

Alts executius de banca i estalvi "agafats en pilotes" en el període d'introducció del € per la manca de previsió.

Carta al Director apareguda al DIARI DE TERRASSA - 6/12/2001

" **Un gran equipo**
Quiero expresar mi agradecimiento y felicitaciones a Caixa de Terrassa, y en especial a su equipo directivo. No sólo por el estupendo acto con el que nos obsequió en la Fira de Cornellá este pasado fin de semana.
No sólo por la increíble organización del evento, que reunió a casi dos mil personas en un mismo recinto sin la más mínima eventualidad.
No sólo por la calidad de la comida, servida magníficamente por Rístol, cuyo servicio fue inmejorable.
No sólo por los magníficos premios que se sortearon entre todos los asistentes, en los que destaca un viaje maravilloso.
No sólo por la actuación de gospel, que nos dejó boquiabiertos a más de uno.
Por encima de todo, quiero felicitarles por el gran equipo que han conseguido reunir durante sus años de existencia. Por la calidad de las personas que trabajan en esa entidad. Personas con las que tuve oportunidad de hablar y cambiar impresiones durante la cena por primera vez desde que mi mujer trabaja en ella y que, ciertamente, me impresionaron por su dedicación, buena formación y exquisita educación.
Éstas, y no otras, son las razones en las que confío plenamente cuando debo escoger una entidad u otra a la hora de invertir en mi ahorro personal y en el de mi familia. "

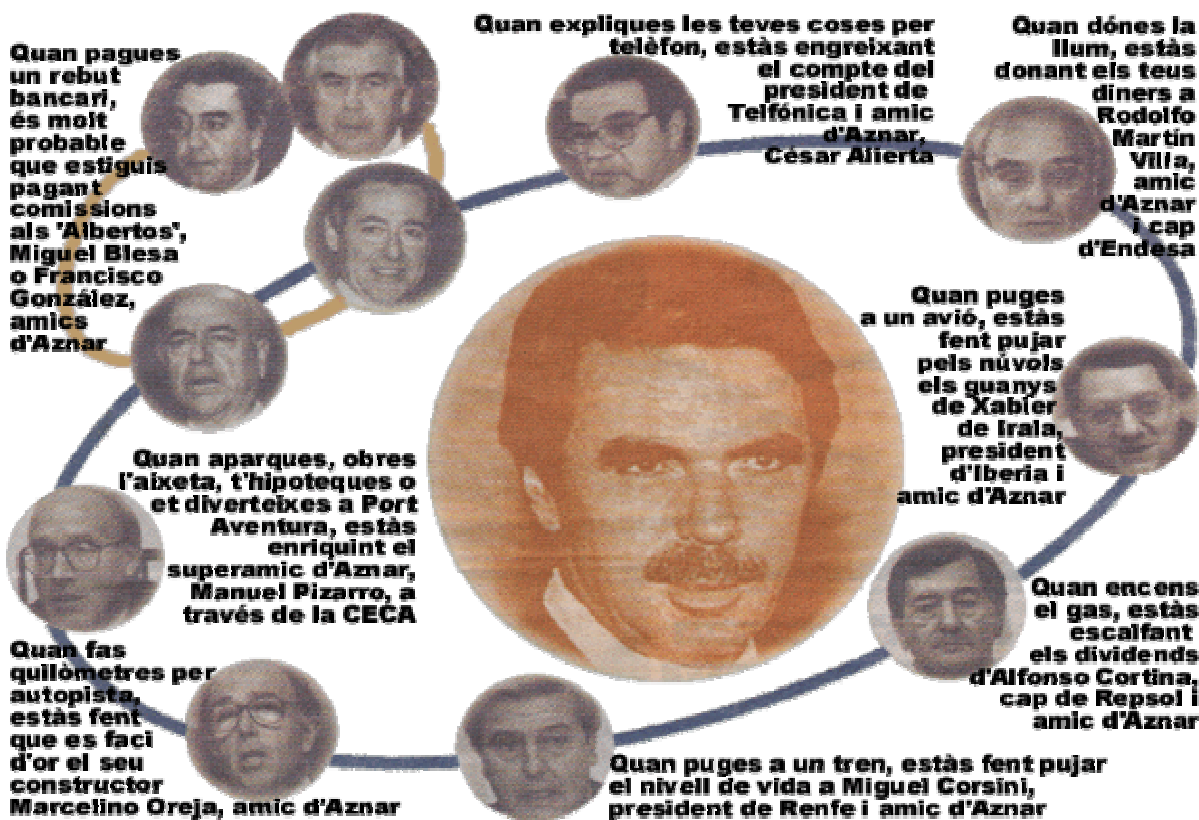
¿ ?

LA GLOBALITZACIÓ

"ESPANYA" VA BE

Ell només vol el millor per a tu. Fa l'impossible per ajudar-te i posar-te fàcils les coses. Per aixó s'esforça a estar present en tots els petits detalls de la teva vida quotidiana. I on no arriba ell, hi arriben els seus amics, que no són pocs. Ells també t'aprecien molt.

i encara n'hi ha molts més, d'amiguets: EFE, TVE, Tele-Madrid, Univisión, El Mundo, Hispasat, Vía Digital

A LA VOZ DE SU AMO LE HICIERON CALLAR

Las vejaciones patronales hacia trabajadores que han dado lo mejor de sí mismos a la empresa conculcan derechos protegidos judicialmente

"Nadie supo nunca que era analfabeto. Llegó a ser jefe de sección trabajando a fuego y sangre durante toda su vida. Lo hacía de sol a sol sin descansar siquiera los domingos, porque **Eduardo Novo** confundió a la empresa con su propio hogar. Desde marzo de 1964, en que entró a formar parte de la plantilla de Cartonajes Pans, hasta que cayó enfermo en Enero de 1998 no pisó un cine ni fue a un campo de fútbol. Fue como el personaje que interpreta **Eduard Fernández** en la película de **Martínez Lázaro**, La voz de su amo.

Según algunos, **Novo** se negó toda su vida a tomar partido, porque sus dueños le proporcionaban el sustento a él y a su familia. Por eso daba gracias cada vez que cobraba su salario, aunque en su nómina no figurasen las horas extras realizadas. Otros opinan que si no se rebeló como los demás no fue por falta de solidaridad, sino por temor a que sus hijas, trabajadoras también de Cartonajes Pans, fueran despedidas.

A finales de 1996 se le propuso una jubilación anticipada. Se negó para no percibir una pensión ridícula. Como represalia le pusieron a trabajar en una máquina activada por ordenador cuyo manejo desconocía. Fue entonces cuando enfermó. Se quedaba como extasiado, ajeno a todo lo que le rodeaba, deambulando por las calles hablando solo. En Enero de 1998 cogió la baja. Los médicos le habían detectado un cuadro de astenia, anorexia, pérdida de peso, insomnio y fuertes dolores de cabeza. El 31 de Julio de aquel año se suicidó.

Su viuda, **Francisca Gil**, demandó a la empresa y a su mutua patronal. Quería que le pagaran la indemnización que la ley previene en accidentes de trabajo. El Tribunal Superior de Justicia de Catalunya, en una sentencia novedosa, progresista y muy controvertida **-tres magistrados votaron a favor y dos en contra-** le dió la razón, pues (...) aunque no es normal ni habitual que una depresión se etiquete como accidente laboral, en el presente caso el nexo casual entre suicidio y el trabajo ha quedado plenamente establecido, puesto que el inicio de la depresión del trabajador fue consecuencia del cambio de actividad.

Las vejaciones laborales o el despido son factores de riesgo de la depresión, aquel síndrome emocional y somático que induce al suicidio. En la actualidad las empresas tienden a sustituir a sus antiguos empleados por jóvenes ejecutivos y jubilan a los viejos o les modifican sus condiciones laborales para provocar su dimisión. Cuando aquellos supuestos reajustes redundan en menoscabo de su dignidad, el trabajador puede acudir al juzgado en demanda de extinción de su contrato lo que conlleva el percibo de una indemnización. Pero los empleados no combativos, como **Novo**, no creen ético hacerlo porque los dineros de los ricos no deben repartirse entre los obreros.

Estas prácticas empresariales contrarias a la justicia distributiva, si bien son inconstitucionales por conculcar derechos fundamentales -trabajo, ocupación efectiva, promoción, no discriminación, etcétera- paradójicamente están protegidas por una legislación laboral cada vez más retrógrada y restrictiva.

Ante ello propongo las siguientes reformas:

A) Introducir en el Código Penal un nuevo delito contra el acoso empresarial, penalizando con mayor o menor riesgo según el resultado (lesiones, enfermedades, daños a la vida, suicidio...).

B) Otorgar a la Inspección de Trabajo competencia y autoridad pública suficientes para controlar, resolver y sancionar las modificaciones sustanciales de las condiciones de trabajo injustificadas o vejatorias.

C) Incrementar las indemnizaciones por extinción de contrato por las causas referidas y legitimar a los comités de empresa para poder ejercitar acciones legales en nombre de las víctimas del acoso.

Tras más de 25 años de democracia, gran parte de la sociedad laboral no toma partido. Ha desistido de la lucha y el mutuo apoyo. Y esto no es bueno, porque la transformación de la estructura social a la que muchos aspiramos - control colectivo de los medios de producción, equiparación de hombres y mujeres en el mercado laboral, seguridad en el trabajo y desaparición de las ideologías autoritarias...- sólo será posible con la práctica generosa de la solidaridad, a partir del conocimiento de la realidad y la experiencia."

JOSEP MARIA Loperena*

Globalització

"El triunfo de la Globalización es inconcebible dentro de las fronteras nacionales de un país. Una de las causas fundamentales de la crisis de la sociedad burguesa consiste en que las fuerzas productivas creadas por ella no pueden conciliarse ya con los límites del Estado nacional, De aquí se originan las guerras imperialistas, de una parte, y la utopía burguesa de los Estados Unidos de Europa por otra. La implantación de la Globalización empieza en la palestra nacional, se desarrolla en la internacional y llega a su término y remate en la mundial. Por lo tanto la evolución de la Globalización se ha de convertir en permanente en un sentido nuevo y más amplio de la palabra: en el sentido de que solo se consumará con la victoria definitiva de la nueva sociedad en todo el planeta.

Si l'autor d'aquest escrit sigues un neoliberal dels nostres temps, diria que aquesta nova societat es la societat Capitalista. Pero mira per on aixó esta escrit el any 1930.

Me he permés la llicència de canviar totes les frases del original "revolución socialista" per les de "Globalización" i podeu veure el resultat,

El autor logicament parlava de la societat Socialista. I continuava dient:

"El esquema de desarrollo de la revolución mundial, tal como queda trazado, elimina el problema de distinción entra países inmaduros" y no ""maduros" para el socialismo, en el sentido de la clasificación muerta y pedante que establece el actual programa de la Internacional Comunista. El Capitalismo, al crear un mercado mundial, una división mundial del trabajo y fuerzas productivas mundiales, se encarga por si solo de preparar la economía mundial en su conjunto Dará la transformación socialista. Este proceso de transformación se realizará con distinto ritmo según los países. En determinadas condiciones los países atrasados pueden llegar a la dictadura del proletariado antes que los avanzados, pero más tarde que ellos al socialismo"

El llenguatge emprat en aquest escrit pot resultar anacrònic, pero el fets que esmenta son actuals. Des de el 1930 han hagut molts canvis, preo el repartiment de la riquesa segueix sent injust. Cada vegada mes el poder econòmic esta en mans de menys. Cada vegada i han mes bosses de pobresa, els pobles del tercer món cada cop son mes pobres. La classe mitjana va desapareixen, etc.

Globalizació, Si, pero no sols en el aspecte econòmic, també en el social, en la preservació del entorn i tants altres que vosaltres podeu afegir, de manera que quan es parli de desenvolupament volguí dir benestar per tothom.

Com diria un personatge que surt a TV3, reflexioneu, reflexioneu, reflexioneu.....

Lao Tsé.

L'abús de poder

L'agressió hi és clara. El superior jeràrquic és qui esclafa els subordinats al seu poder. La majoria de vegades, per a un petit cap, aquesta és la manera de fer-se valdre. Per compensar la seva fragilitat identitària, té necessitat de dominar i ho fa amb molta més facilitat que el subordinat, que, per por d'un acomiadament, no té cap altra elecció que patir. El pretès bon funcionament de l'empresa ho justifica tot: horaris extensibles i impossibles de negociar, excés de feina de caràcter urgent, exigències incoherents. Ara bé, pressionar de manera sistemàtica els subordinats és un estil de gerència ineficaç i poc rendible, ja que l'excés d'estrès pot generar errors professionals i provocar baixes per malaltia. Una ma d'obra contenta és més productiva. Tanmateix, el petit cap o fins i tot l'alta direcció es fan la il·lusió que, d'aquesta manera, obtenen una rendibilitat màxima.

En principi, l'abús de poder no està específicament dirigit contra una persona. Es tracta tan sols d'esclafar tots els que són més febles que un mateix. A les empreses l'abús de poder es pot transmetre amb un efecte dominó: des de la més alta jerarquia fins al cap més petit.

L'abús de poder per part dels caps sempre ha existit, però actualment tot sovint es presenta disfressat. Els directius parlen d'autonomia i d'esperit d'iniciativa als seus empleats, però això no vol dir que n'exigeixen menys submissió i obediència. Els empleats marxen, perquè estan obsessionats amb les amenaces sobre la supervivència de l'empresa, amb les perspectives d'acomiadament i perquè contínuament els recorden la seva responsabilitat i per tant, la seva eventual culpabilitat.

EURO-MOBILITZACIONS

LA VANGUARDIA: Los bancarios protestan para cobrar las horas extras por el euro.

Miles de trabajadores de bancos, cajas de ahorros y cooperativas de crédito se manifestaron ayer por las calles de Barcelona, Madrid y otras ciudades españolas para reclamar el pago de las horas extraordinarias trabajadas desde el primer día del año a consecuencia de la entrada en vigor del euro. Según los sindicatos CC.OO., UGT, CGT, CSICA CIG y Confederación de Cuadros, las entidades financieras adeudan 250 millones de euros a los trabajadores del sector por los casi cuatro millones de horas extra trabajadas. Consideran, además, que esto supone un fraude a la Seguridad social de 48,08 millones de euros. en el caso concreto de Cataluña, esta situación afectó a 36.473 empleados, que trabajaron 1.290.9894 horas extras, lo que supondría un fraude a la Seguridad social de 8,33 millones de euros y una pérdida de recaudación fiscal de 5,89 millones de euros.

DIARI DE BARCELONA: Treballadors de la banca demanen el pagament de les hores extres

Un miler de persones, segons la Guàrdia Urbana, i prop de 3.000, segons els sindicats, s'han manifestat aquesta tarda pel centre de Barcelona en demanda de més llocs de treball i del pagament de les hores extres realitzades durant el període d'implantació de l'euro. Els sindicats que han convocat la manifestació han denunciat que existeixen més d'un milió d'hores extres impagades en el mes de gener a Catalunya, que haurien suposat la creació de més de 700 llocs de treball addicionals. Els manifestants han vorejat la plaça Catalunya fins concentrar-se davant la seu del Banc d'Espanya a Catalunya, on han estat mitja hora. Els sindicats demanen el pagament de 1.000 euros (166.386 pessetes) per cada treballador i sis dies de festa com a compensació per l'esforç realitzat durant les primeres setmanes d'entrada en vigor de l'euro.

CINEMA DE BARRI

APARCA COMO PUEDES

250 kilómetros de cable de energía,
105 kilómetros de cable de comunicaciones,
15.000 metros cúbicos de hormigón y 775 toneladas de acero,
una superficie total construida de 23.169 metros cuadrados,
tres plantas subterráneas y una semi-subterránea,
seis plantas exteriores sobre suelo...

!!! Y NI UN SOLO SITIO PARA APARCAR !!!

El no era jefe, no era enchufado, ni tan solo recomendado.
Por eso su lema era...

!!! APARCA COMO PUEDES !!!

¡ La gran película del momento !

Protagonizada por Leslie Nielsen y la gran mayoría de empleados

¡ CADA DIA EN SUS PANTALLAS !

PROGRAMACIÓ DE TELEVISIÓ

09:00 Daniel el travieso.

L'entremaliat del Daniel no deixa aparcar la bici al pati de casa seva a ningú que no li faci prou la pilota. Dolent, dolent!!!

09:25 Sèrie: Urgències.

Avui veurem com tot un grup d'empleats d'una famosa entitat financera estaven a punt de morir congelats dins el bar de la seva seu central. La situació era crítica, els empleats començaven a agafar pulomines i principis de congelació, però el fantàstic equip d'Urgències només va tardar un mes en aclimatar la sala i les baixes van ser mínimes. Gràcies, Urgències!

10:30 Documental: "Erugues salvatges"

Anàlisi en profunditat d'una de les més rares espècies d'eruga que existeixen en el món: l'eruga salvatge d'arbre de nadal de serveis centrals de caixes d'estalvis.

11:35 Cine matinal: "La zona muerta"

Hi ha una zona en el més enllà de la planta baixa que està buida, que ningú utilitza, que podria acollir els cotxes dels empleats, però per poder accedir-hi s'ha de tenir poders especials, s'ha de ser diferent, s'ha de ser..... jefe..... o amic.....

13:30 Bricomania.

Avui, com fer-te la teva pròpia seu central de caixa d'estalvis amb quatre duros. El truco consisteix en estalviar-te tot l'apartat de la calefacció, encarregant-se-la al teu cunyat que en realitat és xurrero i a més no sap fer la O amb un canuto.

14:30 Telenotícies Migdia.

S'ha tramitat una ordre de recerca contra el nou edifici intel·ligent de caixaterrassa, ja que segons les darreres informacions sembla que de tan intel·ligent que és, ha sortit una mica psicòpata i es diverteix martiritzant els empleats a través de l'aire condicionat, la porta giratòria, les màquines de fitxar, les màquines de paper dels lavabos, etc. Més que psicòpata, el que és un cabrito.

15:25 Cine tarda: "Els cavallers de la taula rodona"

En contra del que diu la llegenda, a la cort del rei Artur (altrament anomenada Camelot, el castell intel·ligent) no hi havia només una taula rodona, sinó que n'hi havia moltes, ja que els cavallers només podien seure de sis en sis per parlar de guerres i pendre la seva ració d'aliments. Si no obeïen aquesta noble llei, venia el cavaller major i els hi fotia bronca, assegurant que havien contradit les més ancestrals lleis del regne i havien ofès l'esperit de tots els nobles avantpassats.....

.....tonteries pròpies de l'edat mitjana

17:30 Operación Triunfo

Tu també pot ser un jefe estrella! No cal que tinguis ni punyetera idea de com portar un departament, ni tan sols de com fer o organitzar la teva pròpia feina. Els nostres professors t'ensenyaran amiguisme, pilotisme, retòrica verbal, grandiloqüència i com tenir el més dolç dels somriures en la més estúpida de les situacions. Anima't, tu pots ser l'escollit!

18:25 Cine vespre "El Señor de los Pitillos"

No l'importava quantes circulars sortissin o quanta gent es queixés. Ell seguiria fumant passés el que passés. Que esfotin els demés.

20:30 Telenotícies Nit.

Finalment no es construirà el camp de golf de Torrebonica, sinó que es traslladarà a la quarta planta dels Serveis Centrals de caixaterrassa, aprofitant que està del tot buida, enmoquetada i ja té els foradets al terre preparats. Només cal col·locar els banderins.

21:15 Plats bruts.

Un cop has esmorzat, els has d'agafar i posar a la safata del rentavaixelles, junt amb els gots, les culleres, les tasses, els platets petits, les safates de plàstic, etc, etc, etc. I mira, no t'ho fem rentar a mà perquè som així de generosos.

22:05 El club de la comèdia

Resum de la gran festa final del club de la comèdia, amb dos mil convidats, plató televisiu en directe, entrevistes, sopar de fantasia, repartiment de premis, obsequis per a tots els assistents, i showman inclòs per amenitzar la vetllada. Es van otorgar els següents premis: al millor president, al millor director general i al millor encarregat de trasllat de serveis centrals. L'únic que va quedar desert va ser el de millor instal·lador de calefacció.

Molts empleats van poder assistir als diversos monòlegs del "Club de la Comèdia"